

Gabriela Jeziorska

Igrzyczna, gm. Linia, woj. gdańskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 86

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IGRZYCZNA, gm. Linia
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Gabriela Jeziorska, Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej, okres Hallstatt D.

Kontynuowano badania cmentarzyska rowami sondażowymi, ograniczając je do centrum i wschodniego skraju. W sezonie przebadano około 1600 m² terenu. Uchwycono przypuszczalne granice cmentarzyska. Na tak dużym obszarze znaleziono tylko jeden grób, położony w środkowej partii cmentarzyska, na karczowisku dawnego sosnowego lasu. Na głębokości 50 cm od powierzchni, w jasnym piasku, znaleziono warstwę płyt czerwonego łupanego piaskowca, zakrywające prostokątną skrzynię kamienną, obwarowaną polnymi kamieniami. W skrzyni, wypełnionej jasnym piaskiem, znajdowały się dwie popielnice.

W północno-zachodnim narożniku skrzyni stała kulista popielnica z wysoką, lekko stożkową szyjką, barwy lśniąco czarnej. Na szyi posiadała plastyczne wyobrażenie twarzy oraz rysunek napterśnika i szpili. W uszach tkwiły kolczyki składające się z brązowych kółek, trójkątnych płytek, łańcuszka oraz paciorków z bursztynu i szkła. Popielnicę zakrywała zdobiona pokrywa z zakładką. Twarz popielnicy zwrócona była na południe. Wewnątrz znajdowały się spalone kości ludzkie pięci żeńskiej /12-14 lat/. Zdobienia i forma popielnicy potwierdziły datowanie cmentarzyska na okres Hallstatt D. U stóp opisanej popielnicy leżało na boku maleńkie /wysokość 9 cm/, niesymetryczne, baniaste naczynie ze stożkową szyjką, wewnątrz puste. Kształt naczynia oraz obecność pokrywy z zakładką pozwala wysnuć hipotezę, że jest to dziecięca popielnica, spełniająca rolę symbolu pochówku niemowlęcia.

W odległości około 60 m od wschodniej granicy cmentarzyska, w jasnym, sypkim piasku, na głębokości około 30-40 cm od powierzchni, znaleziono brązowy kablączek fibuli rzymskiej z II w.n.e., pokryty lśniąco-zieloną patyną. Na południe, wschód i zachód od znaleziska teren nie ujawnił warstwy kulturowej. Północna strona jest obecnie niedostępna do przebadania ze względu na rosnący las.

Materiały oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Duże zniszczenie oraz związane z tym nikłe wyniki narzuciły decyzję zakończenia badań cmentarzyska.